

אותך אבקש

מסילות למבקשי ה' בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א

וישב - מקץ | גיליון 18

רבי ברוך מרדכי גריינימן שליט"א
נכד הגאון רבי שמריהו גריינימן זצוק"ל

השמחה העצומה של חנוכה הנובעת דווקא מתוך העצבות

כזה ראוי להודות בצינור דייקא.

ועוד מבואר שם (בתו' ח') שלבוא לזה, להפריש הטוב מהרע, שע"י זה אפשר להכניע ולהשפיל את הרשע, זה על ידי לימוד הלכות שמבררות ומפרישות את האסור והמותר, הטמא והטהור וכו'. וזה בחינת מ"ש רבינו בתורה "ימי חנוכה" (תו' ב' תנינא-התורה הזמנית) שתודה בחינת הלכה.

ולכן רק הצדיקים ירננו, ול'ישרים' דייקא 'נאוה תהילה', וב'צינור' דייקא, כי רק הצדיקים הגדולים זוכים לזה להפריש הטוב מהרע שבארבעה יסודות לגמרי, שע"י יכולין להיכנס לצינור הרשע - להכניעו ולהשפילו ולא להינזק, כמבואר בתו' ח' הנ"ל [וזה מ"ש רבינו בספר המידות, ערך עצבות, אות כ"ז: "סגולה להסיר עצבות שישמע את צדיק נכבד כשהוא מזמר"]

ואגב מתאים להעתיק את דברי הרד"ק שם (בתהלים קמ"ז): "שירו לו בפה, זמרו לו בכלי, והשיר יהיה שיר תודה שתודו לק-ל יתברך על כל הטובה והגדולה שעשה עמכם בהוציאו אתכם מהגלות ברוב טובה וברוב כבוד, וזהו גדולה מאיתו להוציא עם מעט מעמים רבים", ושוב מודגש ענין הבירור שיעשה הקב"ה בקיבוץ גלויות שיברור אותנו מבין הגויים ועימנו כל הניצוצות אשר ביררנו מבניהם.

ומהמבואר בראש התורה "ימי חנוכה" שידיעת ההלכה והכרת השי"ת זה אותה בחינה, יובן בפשיטות למה דווקא הצדיקים צריכים לרנן כי בוודאי שיריו של המכיר את המלך יערבו למלך הרבה יותר, כי הוא יודע יותר כיצד לשבח כראוי לו.

הזיכרון הפך השכחה שהיא בחינת עצבות, כמבואר שם לפני כן, והיינו ע"פ הנ"ל שהודאה היא בחינת בירור כי נר חנוכה הוא בחינת הודאה כמבואר בדברי מוהרנ"ת הנ"ל.

וזהו מה שכתוב "מעודד ענווים ה' משפיל רשעים עדי ארץ ענו לה' בתודה זמרו לאלוקינו בצינור", כי "משפיל רשעים עדי ארץ" זה בבחינת בירור הטוב

העצבות וקטנות המוחין הן

מחמת שאינו מצליח לזוהר את הדברים

הטובים שיש לו ואע"פ שהם בוודאי קיימים, כי הרע

מתערבב בהם עד שקשה לזוהר אותם, וההודאה נעשית ע"י

שעוסק להתמקד בנקודות הטובות שיש בכל זאת במצבו שעל ידי

זה הן מאירות לו, ומעט מן האור דוחה הרבה מן החושך, וזה עיקר

השמחה וההודאה כשזה מנגיע דווקא מתוך העצבות והחושך

ומשם מחפשים נקודות טובות ומחיים עצמם, זה

עיקר השמחה.

מארבעה יסודות, שהצדיק שזוכה לזה יכול לרדת לצינור של הרשע להכניעם בשרשם ולהשפילם עדי ארץ, כמבואר כל זה באריכות בתורה ח' (שגם היא על חנוכה) ולכן נסמך "משפיל רשעים" ל"ענו בתודה" ו"זמרו בצינור" כי על דבר

אחד המזמורים שנהגו ישראל לשיר אחר הדלקת נרות חנוכה הוא המזמור "רננו צדיקים בה'... הודו לה' בצינור וכו'" והנה יש לבאר למה דווקא הצדיקים יודו לה' וכן מה בין צינור להודאה.

ויש ליתן טעם על פי מה שכתב מוהרנ"ת בליקוטי הלכות הל' כלאי בהמה ד' שההודאה נעשית בבחינה של בירור הטוב מהרע, כי מבואר שם שהעצבות וקטנות המוחין הן מחמת שאינו מצליח לזהות את הדברים הטובים שיש לו ואע"פ שהם בוודאי קיימים, כי הרע מתערבב בהם עד שקשה לזהות אותם, וההודאה נעשית ע"י שעוסק להתמקד בנקודות הטובות שיש בכל זאת במצבו שעל ידי זה הן מאירות לו, ומעט

מן האור דוחה הרבה מן החושך, וזה עיקר השמחה וההודאה כשזה מנגיע דווקא מתוך העצבות והחושך ומשם מחפשים נקודות טובות ומחיים עצמם, זה עיקר השמחה, ולכן שיבח רבינו את אותו צדיק שכשנפל לעצבות בחר להחיות את עצמו דייקא בשמחת 'שלא עשני גוי', וביאר שם כי זו שמחה שאין עליה עצבות, כי בשלמא מעשי בני אדם יש בו חסרונות וכו', שמשם רואים גם שעיקר השמחה וההודאה נעשית בבחינת הבירור הנ"ל, ובסיבת זה ראוי ונכון לשבח דייקא את השמחה שמבוררת מתוך העצבות ברמה הכי מושלמת.

ובתורה נ"ד (הסובב על עניין חנוכה) אומר רבינו שהצינור מברר הרוח טובה מן הרוח רעה - רוח נכאה, וזהו קשר הבירור בין 'צינור' ל'הודאה' שהרי הם באותה בחינה.

וע"פ זה יובן ביותר מ"כ רביז"ל בסוף תורה זו (נ"ד ועי"ש בקל"מ אות ט"ז) שע"י נר חנוכה ממשיכין

אברך יקר! אם אתה
נמנה על חבורה שבעית
או שצריך לא חקירה
חבורה באזור גמור,
צור קשר עם נציג
קו נכספה
03-50-111-06
במחלקה 5,3
ובכ"ז נשתדל לעמוד
לעורר בכל העניינים.

עיר	רחוב	מיקום	יום	שעה	אחראי:
ירושלים: טוה עיקב	רח' בלבן 7	ביהכ"ס בני עקיבא	חמישי	21:00	0527156734
בית שמש: רמה ד'	רח' ריש לקיש 1	ביהכ"ס ברסלב	שלישי	21:00	0527199896
זכרון עיקב	רח' אף על פי כן 30	ביהכ"ס ברסלב	חמישי	21:30	0504169920
קרית ספר		בבית אחד החברים	ראשון	22:10	0534145799
שיעור לציבור הכללי - בקרית ספר רח' הרב אלישיב 10 - בביהכ"ס בני תורה בכל יום דביעי בשעה: 21:10 - לפרטים: 05341457					
חבורת הבחורים:					
1. ירושלים שכונת בית ישראל יום א' בשעה 10:30 פרטים בקו נכספה שלוחה 5,3. 2. מודיעין עלית, קרית ספר יום ג' בשעה 10:30 פרטים בקו נכספה שלוחה 5,3.					

חנוכה מאיר באמת

לעתיד כולם, בבחינת 'כל הקורבנות בטלין חוץ מקורבן תודה' [מד"ר ויקרא צו טז.ז]. שלא יסאיר לעתיד רק בחינת 'תודה והודאה' 'להודות ולהלל' ולדעת אותו יתברך, כמו שכתוב 'ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים' שזה כל שעשוע עולם הבא...

[לקו"מ תנינא ב.א.]

"אתה שומע ישראל מה כתוב כאן?! רבנו אומר שהתודה היא לא 'תשלום' או 'מחווה' מצד המקבל כלפי הנותן, אלא תודה עניינה היא הכרת המקבל בטובו של הנותן, ככל שאדם יותר מודה הוא יותר מכיר בטוב של הנותן, והחיבור שלהם נהיה הרבה יותר חזק, ואני אסביר לך את זה במשל, אם חבר טוב שלך יקנה לך מעיל יפה ואיכותי, ובדיוק יום לפני זה קנית מעיל ואין לך צורך כלל במתנה זו, הרי ודאי שצריך להודות לו גם אם לא קיבלת ממנו כלום, מכיוון שההודאה היא 'הכרה' בטובתו של הנותן. כך גם כלפי השי"ת - ככל שאנחנו מודים לו, אנחנו מכירים אותו יותר ויותר, ומתחברים אליו יותר חזק, וזה עיקר שעשוע 'עולם הבא' כמו שרבנו מביא ע"ז את הפסוק שלעתיד לבוא מה שיהיה זה רק 'להכיר אותו יתברך', כמו שכתוב 'ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים'...

כל השנה כולה זה המסרה בהודאה ובהתבוננות בחסדי ה', אבל 'בחנוכה' יש הארה מיוחדת ע"י תקנת חז"ל שקבעו את הימים האלו 'להלל ובהודאה' להודות ולהכיר את ה', ומשם נמשך לכל השנה 'כח של הודאה והכרה בטובו של השי"ת'... וזה מה שאני עושה בזמן הזה, משתדל לנצל את הזמן ולהודות, ובעז"ה זה גם ישפיע עלי על כל השנה כולה להודות ולהתחבר להשי"ת ולהיות קרוב אליו כמה שיותר...

ישראל הביט בו אחוז התפעלות, תמיד הוא ידע שבחנוכה יש 'נרות', יש 'על הניסים', ויש 'הלל', אבל אף פעם הוא לא תפס את המהות של העניין, עכשיו הוא הרגיש הרבה יותר קשר לימים האלה. הוא הודה לחיים בשמחה והמשיך לחדר להביא את העט כשפתיו ממלמלות בהודאה לה', שהאיר לו את החנוכה באור מיוחד, ובתפילה שיזכה לנצל את הימים האלו להכיר ולהתחבר להשי"ת יותר ויותר...

אני בכלל לא מבין מה זה 'העבודה' הזאת של 'הודאה'? הרי כל הענין של הודאה זה לא להיות 'כפוי טובה' ולהעריך את טובתו של הנותן, זה שאני מודה לו - אני מכיר בטובה ומחזיר לו הערכה סמלית על הטוב שנתן לי, את זה צריכים ומוכרחים לעשות כל השנה כולה וזה לא 'עבודה' והתעלות מיוחדת שצריך לקבוע עליה 'מים מסוימים', וכאן נשמע שיש איזה 'עבודה' מיוחדת על דרך החיוב 'להודות ולהלל', לכאורה זה לא מובן! בכלל מדוע קבעו על זה את הימים הללו? ואיזה התעלות דורשים מאתנו להשיג בזמן הזה?"

ישראל נעצר והתבונן בו,
מעניו ניבט זיק מיוחד שהוא לא
הצליח לעמוד על טיבו, והוא שאל
בסקרנות, "תגיד חיים,
מה אתה עושה שם?"

חיים
ה ק ש י ב
השאלות שישראל שאל וענה לו בחביבות, "אתה שואל ממש טוב, ובשביל לענות לך על השאלות האלה אני רוצה ללמוד איתך ביחד קטע בליקוטי מוהר"ן, שרבנו מדבר שם על 'חנוכה' ועל מהות 'ההודאה' ואז הכל יתיישב לך הדק היטב, חיים פתח את ה"ליקוטי מוהר"ן" הקטן שהיה מונח על הכיסא וקרא מתוכו...

ימי חנוכה הם ימי הודאה, כמו שכתוב 'וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו להודות ולהלל וכו', וימי הודאה זה בחינת שעשוע עולם הבא, כי זה עיקר שעשוע עולם הבא להודות ולהלל לשמו הגדול יתברך ולהכיר אותו יתברך, שעל ידי זה סמוכים וקרובים אליו יתברך, כי כל מה שיודעין ומכירין אותו יתברך ביותר, סמוכים אליו ביותר, כי שאר כל הדברים יתבטלו

השמש שקעה אט אט, צובעת את השמים בגוון אדמדם. בית המדרש היה מלא בבחורים שישובו וחזרו על מחציתו השני של פרק 'לא יחפור', שנלמד בעמל רב בחודשיים האחרונים. כשמחוגי השעון השלימו את סיבובם והגיעו לשעה חמש, הידיים נשלחו אל הגמרות ודפדפו לעמוד השער. מאות בחורים נהרו לחדרי הפנימייה להדליק את הנרות. עצם המעמד היה מיוחד בפני עצמו, לראות את מאות החנוכיות שעמדו בסדר מופתי בתוך הארונות המיוחדים שהוכנו לכך מבעוד מועד, ההתלהבות אחזה בבחורים ובמשך מספר דקות חלק גדול מהם נשאר לפזז סביב הנרות, לאחר שתיים שלוש ניגונים, חזרו לבית המדרש מלאי שמחה וסיפוק על שזכו לקיים את המצוה 'שחביבה' היא עד מאד כלשוננו הזהב של רבינו הרמב"ם בספרו 'משנה תורה'...

גם ישראל כמו כולם הדליק את הנרות, שורר מעט וחזר לבית המדרש, היישר לתוך דברי 'התוספות' בהם הוא אחז בשעה שיצא להדלקה, אך כשהוא בא לסכם את הדברים הוא שם לב שעט הפיילוט שלו נשאר על השולחן בחדר שבפנימייה. הוא יצא במהירות לכיוון החדר על מנת להביא את העט, ובכניסה לפנימייה הוא ראה את חיים יושב אל מול הנרות, בידיו 'ספרון קטן' ושפתיו נעות בחדוה... ישראל נעצר והתבונן בו, מעניו ניבט זיק מיוחד שהוא לא הצליח לעמוד על טיבו, והוא שאל בסקרנות, "תגיד חיים, מה אתה עושה שם?"

"מה זאת אומרת מה אני עושה?! אני עושה את מה שתיקנו חז"ל לעשות בימים האלה!". "ומה הם תיקנו בימים האלה?" הוא המשיך ושאל כשהוא מבין שחיים חותר לנקודה מסוימת, "חז"ל תיקנו את הימים האלה 'להודות ולהלל' וזה מה שאני עושה עכשיו, מתבונן בנס של חנוכה, מודה לה' על זה, וממשיך הלאה להתבונן בכל הטובות שה' עושה איתי עד כמה שאני יכול, ומודה לו על זה. נכון שיש את ה'ועל הניסים' בתפילה, את 'ההלל השלם' שאנחנו אומרים בשחרית, אבל אני חושב שזה לא דומה לומר נוסח של הודאה שכבר הוכן מבעוד מועד, להודאה שיוצאת בפשטות מהלב וכוללת את הטובות האישיות שה' מיטיב איתי בשפה הפשוטה שלי..."

"זה מאוד מעניין מה שאתה אומר חיים.. אבל

נפשי בשאלתי

ליבון ובירור ענינים בעבודת ה'

שאלה:

שלום וברכה!

ימי חנוכה כבר בפתח, וכידוע לא נהגו בעולם הישיבות להאריך בהדלקת הנרות, ותכף ומיד אחר ההדלקה חוזרים ללימוד התורה"ק, בשונה מאתנו הוא עולם החסידי, שם נהוג לשבת זמן רב ליד הנרות ולהאריך הרבה בשבח ובהודאה. רציתי לשאול, כיצד המבט בברסלב על סוגיא זו? והאם זה לא סותר את דברי רבינו בספר המידות ש'הרגל הלימוד הוא עולה למעלה על קיום כל המצוות'? אשמח אם תאירו את עיני בעניין זה.

תשובת אחד מחשובי התלמידי חכמים שליט"א:

בשאלתך תיארתי את עולם הישיבות ואת העולם החסידי, ושאלת כיצד בברסלב מביטים על סוגיא זו. אודה על האמת ואומר שאיני יודע.

מהמעט שאני מכיר בעולם הישיבות נדמה לי שהדברים אינם כה מוחלטים כפי שהצגת אותם, והם נעים ממניו שליח להדלקת הנרות מבלי לאבד רגע מסדר ב', ועד שירה וריקודים לאור נרות החנוכה בכל יום. את הנהוג בעולם החסידי כלל לא ראיתי, ובכלל זה חסידות ברסלב.

אולי היה ראוי שלמען הקוראים אפתח את אחד מספרי הליקוטים הנפלאים אודות ענייני חנוכה וההנהגות שנצפו בקרב חסידי ברסלב בדורות הקודמים, וכך הייתי מסוגל לספק את הידע המבוקש, אך העדפתי דווקא להישאר בחוסר ידיעה, ומתוכה לבחון את הדברים.

הנושא מכיל זוויות רבות וחשובות, וננסה לגעת בכמה מהן.

ראשית כשרוצים לדעת כיצד המבט בברסלב על משהו מוכרחים לברר היטב כיצד המבט של השלחן ערוך על הנושא. החסידות, ובפרט בברסלב, היא הרצון לקיים את המצוות באופן המדויק והשלם.

רבים צועדים כעת לאור התורה הזמנית 'ימי חנוכה' (ליקוטי מוהר"ן תניינא סי' ב'), ומכירים את 'ליקוטי תפילות' עליה: "זכנו לקיים מצוות הדלקת נר חנוכה כראוי, בכל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה ותר"ג מצוות התלוים בה, ולקיים כל המצוות של חנוכה בשמחה גדולה, להודות לך ולברך, ולומר הלל שלם בשמחה וחדוה רבה ובהתעוררות גדול בקדושה ובטהרה גדולה".

עיקר העבודה אינה לאחר ההדלקה, אלא בהכנה אליה בתפילה ובתחנונים לזכות לעשות את הדברים בשלימות כראוי. גם אם יש מידת חסידות להאריך לשהות לאור הנרות, הרי הדלקה עושה מצוה וכבתה אין זקוק לה, וגודל המצווה מושפע מהתפילה בהכנה אליה, ומהכוונה והאמונה הגדולה בעשייתה להאיר את העולם באור האמת והאמונה, בכוח הצדיקים.

שנית, עלינו לזכור שדברי רבינו אינן ענף או דרך נוספת של חסידות, אלא הם כלליות גדולה המאירה בהכרח לכל יהודי, בכל מדרגה, ובכל תכונות וכוחות

כולם מלאים אהבה ויראה וכל מיני חסידות, הנה בהתבוננו בהם, לא ימנע מהתעורר בו התעוררות גדול לצאת בעקבותיו וללכת בדרכיו.

כמו ההבדל בין אמירת התהלים הרדודה שמכיר ה'חכם', ותמה עליה, לבין התהלים המאירים של החסיד המהווים מפתח בלעדי להשגת התורה וקיומה, כך ממש יש לדון ולהתבונן מה בעצם אנחנו עושים סביב הדלקת נרות החנוכה, כשאנו שומעים שיחות, ורקדים בהודיה, ושרים שירי אמונה.

כשהרב"ן כותב "כי אין לאדם חלק בתורת משה רבינו עד שנאמין שכל דברינו ומקרינו הם כולם ניסים", נבין שההתבוננות והעיון וההפנמה של הניסים אינו נושא שולי וזניח שאפשר לוותר עליו.

האם הזמן המתאים לכך הוא שעת ההדלקה, או דווקא בשיחה בשעות הקטנות של הלילה, ואולי בזמן אחר לגמרי, כל בר דעת מבין שאין לכך תשובה אחת. בוודאי כל קהילה או ישיבה תונהג באופן המתאים למציאות החיים, לצרכים האישיים, ולמכלול הערכים וההנהגות שמשתדלים להקנות לתלמידיהם, ואין לפרוש מן הציבור.

כמדומה שניתן בהחלט להביא בעניין זה את דברי מוהר"ן על לבטים בעבודת השם: "מה יש להתבלבל, מה שעושים עושים, העיקר לא לעשות רע". **ובמקום לחשוב שמי שלומד שוגה כי מחסר מאור העבודה והאמונה שבהדלקת הנרות, ומי שמודה ומהלל לה' חוטא בביטול תורה בכמות או באיכות, עלינו לשמוח ולדעת שאדרבה, ממה נפשך - אשינו!**

נפש. וכבר אמר רבינו שיעשה מאיתנו "כיתות כיתות", ובוודאי נוכל למצוא הנהגות שונות של עסק התורה, התפילה, השיר וההודאה, כולם ברורים וקדושים.

שלישית, יש לזכור שההנהגה בהדלקת הנרות יכולה להיות שאלה אישית, ובה ייתכנו הנהגות שונות, בהתאם להתעוררות, למחויבויות, לנושאים הצריכים חיזוק וכדומה. ומצד שני היא יכולה, ואכן משמשת, ככלי מרכזי בחינוך, בהקניית מושגים וערכים, וביצירת חיבור לעולם הרוחני שאנו מבקשים להעניק לתלמידים ולחברים אליו.

זו תהיה טעות לנסות לקבוע דרך אחת נכונה לכל כלל ישראל, כאשר ללא ספק ישנם כאלו שזקוקים לחיזוק בהתמדה, ישנם הזקוקים לחיזוק באמונה, וישנם הזקוקים לחיזוק בשמחה בה'. וכאמור, כל הנהגה היא חלק ממכלול שלם ומגוון בעבודת השם, דרכי קביעות הסדרים בלימוד, זמני ההתבוננות והמוסר, עשיית המצוות ברוב עם ועוד.

רביעית, ידוע שה'מסילת ישרים' ב'סדר ויכוח' מציג בתחילה את מבטו המשתומם של ה'חכם', כיצד די לחסידים בכמה פרקי תהלים ביום ואין שכלם מבקש יותר מזה. ובהמשך מבאר ה'מסילת ישרים' בפרקי החסידות איך השגת התורה לעומקה ולאמינותה מתקבלת רק על ידי אותם פרקי תהלים: "והנה ודאי שיעזרוהו לזה רוב ההתמדה והעיון במזמורי דוד המלך ע"ה וההתבוננות במאמריהם ועניינם, כי בהיותם

הנה אורו עיני כי טעמתי מעט הדבש הזה

הטובות האמתיות והנצחיות שעשה ה' יתברך עם אבותינו ועמנו עם כל אחד ואחד בפרטיות... הכלל, שששקאדם רואה גדל צרותיו בנפשו ונפש וממנו שהוא רחוק מה' יתברך מאד כמו שהוא יודע בעצמו וגם בפרנסה ובגוף: יש לו גם כן: סורין כמו ששכיח ברב העולם הוא צריך לכל יתבבלל לגמרי מחמת הצרות והסורין חס ושלום. רק בכל עת ועת בפרט בעת צרה חס ושלום: תן עיני לבו ודעתו להסתכל ולהתבונן היטב על חסדי ה' וטובותיו שעשה עמו עד הנה. מעודו עד אותו היום וצריך להרגיל את עצמו להודות ולהלל לה' יתברך על כל הטובות שעשה עמו. ויחזק את לבו לצעק ולהתחנן לה' יתברך שיצילנו גם עתה מכל הצרות והסורין.

(ליקוטי הלכות כלאי בהמה ד' אות ד')

בימי הנזק הקדושים על ידי תפלה הנסים והנפלאות והנזקאות שעשה ה' יתברך עמנו בימים ההם בזמן הזה על ידי-ה' אנו ממשיכין הדרך של תורה הודאה בעולם.

פי באמת זה הדרך של הודאה ותודה הוא דרך נפלא מאד להתקרב על ידי ה' יתברך מכל מקום שהוא, כי העולם הזה מלא צרות וסורין וגונות, ומעצם הצרות והסורין והמניעות שגזר העולם קשה וקבד על האדם להתקרב לעבודתו: יתברך ואפילו להתפלל ולהתחנן ולפרש צערו לפני ה' יתברך גם כן קשה מאד מחמת רבוי המניעות והסורין שאוסמין את לבו.

ועל-כן עצה גדולה לזה ששכל פעם יזכיר את עצמו את כל

חדשות ועדכונים מהנעשה והנשמע

ובמעמד מרנן ורבנן, תלמדי חכמים וחשובי אנ"ש חסידי ברסלב שבעז"ה ישמיעו מדברותם.

המעמד המרומם 'יחל בעז"ה בשעה 00:80 בערב בדיוק.

הסעות מאורגנות יצאו מכל רחבי הארץ. לפרטים והרשמה קו
נכספה 03-50-111-60 שלוחה 5,4

וזכאן הקריאה יוצאת, עקב הביקוש הרב והציבור הגדול המתעדים להשתתף בכינוס האדיר, כדי שנוכל להיערך כראוי, מתבקש הציבור להזדרז להירשם להסעות לתועלת הכלל כולו.

מוסיף והולך

מן המפורסמות אינן צריכות ראייה, פעולותיו הברוכים של הקו הנודע 'נכספה' שכבר פקיע שמייה בכל עולם הישיבות, ככאחד הקוים המובילים והמרתקים ביותר בעבודת ה' יום יום שעה שעה עולה לקו תוכן איכותי ומרתק, דיבורים מחזקים ומעוררים לעבודת ה' המונגשים בצורה ייחודית, מאות ואפלי אברכים ובחורים מתקשרים להודות בלב נגיש על הקו הנפלא והפציעי ועולמם, מרעיף טללי תודה, מחזק את האדם לעבודת הבורא מעורר מחדש אהבת קדושים לתורה, ר"ש"ש, מידות, אמונה ועבודת הבורא בחיות והתעלות עצומה.

הפעילים המסורים שמטרה אחת לנגד עיניהם להגדיל תורה ולהאדירה ולקרב לבבות כלולו לעבודת הבורא, לא שוקטים על השמרים והקו הנפלא משתדרג מיום ליום יותר ויותר למעלה בקודש, הרבה מאוד כוחות ומס"נ מושקעים בקו הנפלא כדי להביא לציצור את הטוב ביותר, ובפרט בתקופה האחרונה לאור קריאת מרנן ורבנן שליט"א להשתדל לעבור לחברות כשרות, וכפי שראוי לקו קדוש כזה שאמור יותר ממכל קו אחר, להיות מופעל בתכלית שלימות הקדושה בלי שום פקפוק, השקיעו הפעילים הרבה כוחות וכסף כדי לעבור לחברה חדשה, שיהיה תורה מפוארת בכלי מפואר, נקי וטוהר בלי שום סרר פקפוק

ה'! שמעו ותחי נפשכם!
המספר החדש של הקו הוא 03-50-111-06. טעמו וראו כי טוב

וביחד עם זה מגיע הבשורה המשמחת, שלאור הביקוש הרב מצד בני תורה תושבי ארה"ב נפתח מספר חדש במיוחד לתושבי ארה"ב החפצים גם הם להתענג על ה' עם הקו הנפלא.

מספר הקו מארה"ב +15187942269

מהפכת החבורות בכל רחבי הארץ

ואחרי ארבעת החבורות לאברכים שנפתחו כבר בערים ירושלים, בית שמש, מודיעין עילית, וזכרון יעקב, נוסף עליהם שני החבורות לבחורים, בירושלים ומודיעין עילית, המיעה הדרישה גם מאלעד ובני ברק לפתוח שם חבורות, ובימים אלו יושבים הפעילים לכונן ולייסד חבורות בערים אלו.

אברך יקר! ביכולת לחיות חיים מרוממים ונעלים, מלאים בשמחה ונחיות דקדושה על ידי חבורה שבועית, הצטרף גם אתה לעשרות האברכים הממלאים את נפשם מדי שבוע בשבוע בעצות ודרכי העבודה מאוצרו הטוב של רביה"ק ז"ע המחיים ומעוררים כל לב, קבע עם אתה את עצמך באחד החבורות השבועיות, ועולמך תראה בחי"ק!

קו 'נכספה' 03-50-11-06 שלוחה 5,3

מקרב לב משערים את כוח הרבה מיליא טברא
לאחרים הקדים עמל הסודה שהעבודה במעמם.
ר' יחזקאל טרינרין שליט"א
מודיעין עילית
לרגל נישואי בתו בשעט"מ

רבי דב גרינסקי שליט"א
בית שמש
לרגל הולדת בתו

וְהָיָה שֶׁכֵּן לַחַיִּים חַדְשֵׁי הַחַיִּים וְעֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל וְעֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל
וְעֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל וְעֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל

ועוד, מעיקרי יסודי חנוכה הוא ה'הלל והודאה' הלוות אליו ית' בפה מלא על רוב חסדיו שגמל עמנו, הזמן גרמא להתאסף במקלות עם הלוות ולהלל לשמו הגדול יתברך על כל החסדים שזכינו, ובפרט על שהאיר את עינינו באורם הבהיר של הצדיקים, המאירים את דרכינו ומעוררים את לבנו להתקרב ביתר שאת ועוז להקב"ה, ובהודאה מיוחדת על הניסים והנפלאות שזכינו להם מאז הוקם הארגון, ובפרטם החסד המופלא שהטיב ה' יתברך עמנו, שזכינו בראש השנה האחרון להתאסף יחד כלל החברים במתחם המיוחד בלבות את הימים הנוראים הקדושים בעבודת ה' יחידו, ולהתחזק יחד בעבודת ה' באופן נעלה ומיוחד ביותר.

על כל זאת נודה ונהלל בפה מלא למי שעשה עמנו את כל
הנפלאות האלה, לצאת בריקודי שבח לבורא כל עולמים בשמחה
והודאה, ולהתחזק כולנו יחד להתהלך לאורו הבהיר של רבינו
הקדוש המאיר את כל נפתולי החיים באורו יתברך.

הכינוס האדיר יתקיים בליל שישי נר ב' דחנוכה, בירושלים ע"ה"ק, בבית הכנסה ס' ר' אברהם וויצהנדלר רח' חזקיהו שבתאי 8 (כניסה נגישה מרחוב 'ארי במסתרם' 1) שכונת רמות. בהשתתפות

וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו להודות ולהלל.

הכול מעלין לירושלים

תכונה נרגשת שוררת בימים אלו בקרב הציבור הגדול עם ההכנות הגדולות לכינוס חנוכה האדיר שיתקיים בעז"ה בליל שישי נר שני דחנוכה בירושלים עיר הקודש.

הזמן המרומם של ימי החנוכה הוא המתאים ביותר לקיים בהם כינוס אדיר ומרומם זה, כידוע שהאור של חנוכה הוא אור המאיר מהאור הנפלא שגנו הקב"ה לעתיד לבוא, קדושה מיוחדת שבפן אחד גדלה מעלתה אף על כל המועדים האחרים, וכפי שמבואר מהור"נ בליקו"ה, שכל תפקידם וכוחם של ימים אלו להאיר ולהזריח את אורו יתברך, אור התורה והצדיקים, גם בתוקף החושך. אור שיויר עד למטה מעשרה בזמן שכלה ורגל מן השוק, וזהו גם אור הצדיקים שנתן הקב"ה לכלל ישראל בכל הדורות ובמיוחד וביותר הדורות האחרונים, להאיר בחשכת הגלות את אורו יתברך ואור התורה, לחזק כל יהודי באשר הוא להתקרב לבורא יתברך ולעבודו בלבב שלם.

המה מועידים

מפיהם ומפי כתבם
של רבותינו זצוקלל"ה ויבדלחט"א

מרן בעל ה'דרכי שמואל' זיע"א

ולעסוק בגמרא רש"י ותוס' ובזה עיקר העליה.

הגה"צ ר' שמואל שפירא זצ"ל מגדולי משפיעי
ברסלב היה ידיד נעוריו של רבינו הגרש"ז
כשלמדו יחדיו בישיבת "עץ חיים" והיה נעלה
על בני גילו בעסק התהו"ק, ובעבודת ד' היוקדת
שבו עד שרבים נאותו לאורו להתקרב לדרכו
הקדושה, ורבינו העריכו מאוד מאוד, ופעם
אחת כנפגש עמו ביקש רבינו מהגה"צ ר'
שמואל שפירא ברכה ליראת שמים אמר לו
רש"ש ברכה ליראת שמים, את זה אפשר לקבל
רק מה' יתברך, רבינו תמה ושאל אותו מהיכן
לקח את דבריו, אמר לו רש"ש הרי זה פסוק
מפורש "יברכנו אלוקים...ויראו אותו" [תהילים
סז] כלומר רק כשהשם יתברך יברך אותנו אז
נזכה שתהיה לנו יראת שמים ממנו יתברך..."
(חלק א', מתוך הספר 'נאה זיוום' על מרן
בעל ה'דרכי שמואל זיע"א)

**"בשכונות שערי חסד היה בית הכנסת
"הברסלבער שול" כמקום להסתופף סביב
עובדי ה' המבטלים כל ענייני עוה"ז, ועוד היה
כמקום שקט שבו אפשר להגות בהתמדה ללא
הפרעות, ואת שני מעלות אלו לקחם רבינו,
שהיה מסתופף סביב עובדי ה' כהגה"צ ר'
לוי יצחק בנדר זצ"ל ושאר צדיקים שהיו שם
[וביניהם הגה"צ ר' יו"ט זלוטניק, והגה"צ ר'
בנימין זאב חשין זצ"ל] ועוד היה יושב ועוסק
בתורה לילה כיום יאיר ללא הפוגה, ורבים
מאנשי שערי חסד זוכרים את גודל התמדתו
ב"ברסלבער שול" [עד שהגה"צ ר' משה יהושוע
לנדא זצ"ל כתב שיר על הנער שמואל שלומד
בהתמדה וקולו נשמע מתרונן בלימוד] ופעם
אמר לתלמיד שבודאי בברסלב יש אמת שהרי
יצא מדרך חסידות זו אנשי אמת, ומאידך
לבחור ששאלו [בעת רצון של אירוסין] מה
אומר רבינו על הסה"ק ליקוטי מוהר"ן אמר
לו בודאי הוא ספר חשוב, אך העיקר ללמוד**

ואלה יעמדו על הברכה שתרמו מהונם להוצאות הגליון הנפלא

לרפואת:

יצחק בן באשע
בתושח"י

לע"נ

אורים בת יעקב ומרדכי בן מנחם
מנדל חוצר"ה

להצלחת משפחת

בוכוזה
להצלחה בכל העניינים

© יו"ל ע"י ארגון 'נכספה' איגוד בני הישיבות הצועדים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע
להערות והארות ולתרומות: 05331.16547 או באימיל a0799400036@gmail.com

